

samfundet, kan de selvfølgelig tage med sig hjem.

Hvis man skulle følge Dansk Folkepartis ræsonnement, vil det jo betyde, at man aldrig nogen sinde som menneske skulle udsætte sig selv for at møde nogen, man ikke vil møde igen. Det ville blive frygtelig kedsommeligt. Så jeg tror, at det vil blive meget, meget smertefuldt, hvis vi gennemfører Dansk Folkepartis tankegang for asylansøgerne, altså: Hold dem så isolerede som overhovedet muligt.

Jeg er imod isolationen. Jeg synes, de skal have lov til at komme ud i samfundet. Derfor håber jeg også, at Dansk Folkeparti vil overveje at stemme for vores forslag om, at asylansøgere skal have mulighed for at påtage sig et arbejde, altså gøre sig nyttige for det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, man må sige, at regeringen og integrationsministeren med hensyn til asylansøgere mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet viser den samme fornuft og den samme humane indstilling, som den socialdemokratiske indenrigsminister Kjærboel viste i behandlingen af de tyske flygtninge, der kom hertil.

Det kan da være rigtigt, at en asylansøger kunne få en sjovere tilværelse, hvis han kunne komme ud på arbejdsmarkedet, stifte kontakter og møde en af det modsatte køn, som han måske fik lyst til at gifte sig med. Det ville da være meget sjovere i den korte tid, han er i asylcenteret. Og så kommer smerten bagefter, når han sendes hjem, og den er hundrede gange værre.

Det er jo ikke meningen, at vi skal gøre folk til danskere og så sende dem hjem. Det er ikke, som fru Elsebeth Gerner Nielsen tror, en eller anden forhåndsmistanke om, at de alle sammen er forbrydere, og derfor skal de sikkert hjemsendes. Vi forholder os simpelt hen til statistikken, der nu siger, at vi har en anerkendelsesprocent på 28, og det vil sige, at et par og halvfjerds sendes hjem.

Formanden:

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Søren Søndergaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

For snart et år siden fremlagde regeringen sit udspil »På vej mod en ny integrationspolitik«.

Den har vi med dagens lovforslag set de seneste resultater af, og det er ikke noget kønt syn set fra Enhedslistens side.

Med dette forslag følger ministeren, som det hedder i den skriftlige fremsættelse, nogle yderligere led til politikken. Senere i dag skal vi se på det led, der handler om at få sat yderligere skub i hjemsendelserne af asylansøgere.

Med lovforslag nr. L 157 drejer det sig om det led, der skal reformere aktiverings- og undervisningsindsatsen. Som overskrift lyder det egentlig meget godt. Det er plusord hele vejen igennem: aktivering, reform, undervisning, belønning osv. Men selv om der på visse områder er udmærkede initiativer i denne pakke, ligger der en grundindstilling til integration og et menneskesyn bag, som vi i hvert fald i Enhedslisten ikke abonnerer på.

Kl. 10.45

Lad mig komme med et par eksempler, der er typiske for regeringens menneskesyn, og som vi allerede har set indført på integrationsområdet. For at fylde ventetiden med noget konstruktivt skal der arbejdes i asylcentre – fint, det sker allerede mange steder – men nu skal det sættes i system gennem indførelse af kontrakter for hver enkelt. Javel, men indeholder lovforslaget noget om, hvad der sker, hvis man bliver uenige om indholdet af kontrakten? Nej!

Faktisk er det sådan, at det er myndighederne, der har magten. De kan, hvis de finder det hensigtsmæssigt, flytte folk rundt mellem forskellige centre, de kan idømme folk meldepligt, ja, de kan endog spærre folk inde. Hvordan skal den anden part i kontrakten forsvare sig?

Et andet eksempel er samarbejdsorganer på indkvarteringsstederne i § 42 a, stk. 5. Fornuftigt, ja, men her smutter ministeren alligevel let og elegant udenom, for heller ikke i bestemmelserne om oprettelse af beboerråd gives der nogen antydning af, hvilken kompetence de skal have. Det er helt op til ministeren at afgøre. Når regeringen nu er så forhuppet på at lære asylansøgerne om dansk kultur og demokrati, hvorfor så ikke lade folk få en reel indflydelse på organisationen af dagligdagen i centrene?

Egentlig er regeringens forslag brandærgeligt, for det har for så vidt nogle udmærkede initiativer med undervisning i sprog osv., selv om man kan sætte spørgsmålstegn ved det fornuftige i at bruge store ressourcer på at lære folk, som måske ikke får brug for det, dansk i stedet for at tilbyde undervisning i modersmålet og i fag,